

Medieklagenemnda

Klagenemndas avgjørelse av 27. mai 2026 i sak 2026/0694

Saken gjelder: Klage over vedtak om avslag på søknad om enkelttilskudd til distribusjon av utenlandsk kvalitetsfilm

Klager: Tour de Force AS

Klagenemndas medlemmer: Bjørnar Borvik, Gunn Enli, Karin Fløistad og Eirik Østerud

Bakgrunn:

- (1) Tour de Force AS (heretter klager) søkte 22. oktober 2025 Norsk filminstitutt (heretter NFI) om 130 000 kroner i enkelttilskudd til distribusjon av utenlandsk kvalitetsfilm for filmen «Mitt Palestina».
- (2) NFI avslo søknaden 5. januar 2026, på grunnlag av anbefaling fra et eksternt utvalg på tre personer med bred filmfaglig kompetanse. Avslaget var i vedtaket begrunnet i at søknaden ikke ble prioritert for tilskudd, og vurderingen av filmens lanseringsplan og distributørens gjennomføringsevne var avgjørende for utvalgets anbefaling om avslag.
- (3) Klager påklaget vedtaket 15. januar 2026, og anførte at utvalget synes å ha misforstått klagers plan for lansering av filmen. Klager mente også at det var en saksbehandlingsfeil at NFI hadde behandlet søknaden i 2025.
- (4) NFI vurderte klagen, men fant ikke at den ga grunnlag for å endre vedtaket, jf. lov om behandlingssåten i forvaltningssaker av 10. februar 1967 (forvaltningsloven) § 33. NFI oversendte derfor saken til Medieklagenemnda for endelig avgjørelse ved innstilling 19. mars 2026.
- (5) Klager innga merknader til NFIs innstilling 8. april 2026. NFI innga kommentarer til klagers merknader 14. april 2026. Klager innga avsluttende merknader i saken 15. april 2026.
- (6) Nemndsmøte i saken ble avholdt 27. mai 2026.

Norsk filminstitutts begrunnelse for vedtaket i korte trekk:

- (7) NFI har opplyst at søknaden ikke ble prioritert for tilskudd i denne søknadsrunden, på bakgrunn av utvalgets anbefaling. Filmens lanseringsplan og distributørens gjennomføringsevne ble avgjørende for utvalgets anbefaling om avslag.
- (8) NFI har i klagerunden ikke vurdert klagers anførsler som knytter seg til den filmfaglige vurderingen av søknaden, ettersom det følger av hovedforskriften § 8 første ledd at

Postadresse:

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse:

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Telefon: +47 55 19 30 00 post@knse.no

utvalgets filmfaglige skjønn ikke kan påklages. Det som kan påklages er saksbehandlingen og om denne har vært forsvarlig.

- (9) NFI mener videre at det har blitt foretatt en selvstendig, reell og konkret vurdering av søknaden som er i henhold til detaljforskriften § 3 og § 11, og at begrunnelsen som er gitt for avslaget setter klager i stand til å forstå vedtaket, jf. forvaltningsloven § 25. NFI har vist til at begrunnelsen gjengir reglene vedtaket er bygget på og er tydelig forankret i en filmfaglig vurdering av prosjektet. Begrunnelsen viser videre at utvalget har lagt vekt på relevante vilkår og prioriteringskriterier som følger av detaljforskriften og retningslinjene.
- (10) NFI har fremholdt at utvalgets vurdering av filmens lanseringsplan ikke beror på en misforståelse, men en konkret vurdering av søknadsteksten. NFI har opplyst at utvalget forstår at filmen ble vist på BIFF, og skal bli vist på PALFILM og ha annen kinolansering enn i Bergen og kanskje Oslo, men at utvalget savner en konkret beskrivelse av hvordan dette skal gjennomføres i søknaden. Opplysningene i klagen om at filmen skal vises på Arabiske filmdager og Den norske filmfestivalen i Stavanger 20. mars 2026, samt at filmen er søkt inn til Den kulturelle skolesekken og har fått tilskudd til skolevisninger, er ny informasjon som ikke var en del av søknaden, og som utvalget derfor ikke hadde foranledning til å vurdere.
- (11) Klager har vist til at andre distributører har fått tilskudd, selv med lave besøkstall. Utvalget foretar en konkret, skjønnsmessig og helhetlig vurdering av hver søknad, basert på detaljforskriften § 3 og § 11. Det kan dermed være at en søknad får tilskudd, basert på at den oppfyller flere av prioriteringskriteriene. NFI kan ikke se at de har behandlet klagers søknad annerledes enn andre søknader, da alle er vurdert opp mot detaljforskriften § 3 og § 11. Utvalget har vurdert klagers gjennomføringsevne som middels, da klager har et betydelig lavere besøkstall på sine filmer som er lansert med tilskudd fra NFI enn det gjennomsnittlige besøket til sammenlignbare filmer lansert med tilskudd fra NFI.
- (12) NFI har opplyst at de anbefalte klager å sende inn en søknad sent i 2025, slik at klager ville få svar på søknaden i 2026. Dette ble anbefalt da midlene som var avsatt til tilskuddsordningen for 2025 var benyttet, og dette ble opplyst om i tilskuddsordningens retningslinjer 18. juni 2025. NFI har imidlertid bemerket at søknaden ikke er avslått fordi den ble sendt inn i «feil år», men på bakgrunn av utvalgets vurdering. NFI har videre opplyst at de starter saksbehandlingen av flere tilskuddsordninger i slutten av 2025 i påvente av nye midler, slik at saksbehandlingen foregår uten ugrunnet opphold, jf. forvaltningsloven § 11 a første ledd. Da utvalget anbefalte NFI å avslå søknaden, og det var en søknad om enkelttilskudd i en løpende ordning, vurderte NFI at det var riktig å vedta avslaget og informere søker om avgjørelsen uten å vente på tildelingen fra Kulturdepartementet. Hadde utvalget anbefalt tilskudd, ville søkeren først mottatt vedtak etter at NFI hadde mottatt tildelingen fra Kulturdepartementet.

Klager har i det vesentlige anført:

- (13) Klager mener at det er en misforståelse fra utvalgets side når utvalget har lagt til grunn at klager ikke har en konkret plan for kinolansering, og at filmen ikke skal ha annen kinolansering enn i Bergen og kanskje i Oslo. Klager har vist til at de i søknaden opplyste at de regner med å ha 27 kinooppsetninger av filmen og et estimert totalbesøk på 8 000. Det står også i søknaden at filmen skal ha premiere etter at den har blitt vist på BIFF, PALFILM og Arabiske Filmdager i Oslo. Klagers samarbeidspartnere ser videre at filmen

kan fungere i andre byer hvor disse har distriktskontorer. Klager har bemerket at det etter pandemien har blitt mer dynamisk å sette endelig kinopremiere og å finne oppsetningstidspunkter.

- (14) Utvalget har vurdert at klager kunne tjent på en bredere lansering av filmen, og at «markedsføringsstrategien i stor grad er sentrert rundt promotering av Palestina-uka på bekostning av selve filmen». Dette er klager uenig i. Det er festivalene og punktmarkeringene som drar i gang lanseringen av filmen, og som bidrar til en bredere lansering. Klager har i tillegg vist til at filmen er tilbudt den nystartede Den norske filmfestivalen i Stavanger tett opptil premieren, er søkt inn til Den kulturelle skolesekken og har mottatt tilskudd til skolevisninger.
- (15) Utvalget har videre vurdert at klager har middels gjennomføringsevne. Klager mener derimot at de har gjennomføringsevne så det holder. Klager har fremholdt at i stedet for å se på lav publikumsoppslutning som et tegn på gjennomføringsevne, ligger mye av forklaringen i at kinoene velger bort de mindre distributørenes filmer, særlig politisk utfordrende filmer. Klager har valgt å fokusere på kvalitet og filmkunst mer enn kommersielle filmer, noe klager nå synes å bli straffet for av bransjen. Klager har i tillegg bemerket at filmen «Kneecap», som utvalget har vist til, ble lansert på et tidspunkt hvor den i dag berømte rappegruppen var temmelig ukjent. Klager har videre påpekt at også andre distributører sliter mye, da gjennomsnittsbesøket generelt har gått betydelig ned. Klager prøver å være nytenkende og innovativ med å arrangere festivaler for å fremme filmene sine.
- (16) Klager har videre vist til at utvalget i sin begrunnelse har vist til «potensielle» samarbeidspartnere. Til dette har klager fremholdt at de nevnte samarbeidspartnerne ikke er «potensielle», men høyst deltakende aktører. Klager mener at det sier seg selv at klager søker å få med sentrale samarbeidspartnere i fortsettelsen, når filmen settes opp på kinoer øvrige steder enn i Bergen og Oslo.
- (17) Klager har videre fremholdt at filmens anmeldelser og resultater understøtter at filmen er støtteverdig. Klager har vist til filmens oppslutning på Arabiske Filmdager i mars 2026. Filmen har også begynt å gå på kino i Oslo og Bergen, og er booket inn på mer enn 30 kinoer før og etter påske.
- (18) Klager har også innvendinger mot NFIs saksbehandling. Klager har opplyst om dialog med NFI i forkant av at søknaden ble sendt inn, og at NFI da opplyste om at budsjettmidlene for tilskuddsordningen for 2025 var oppbrukt, og at NFI anbefalte klager å søke sent i 2025 for å komme tidlig i betraktning i 2026. Klager mener at det er en saksbehandlingsfeil at NFI igangsatte behandlingen av søknaden og sammenkalte til utvalgsmøte 16. desember 2025, før NFI hadde fått tildelingsvedtaket fra departementet for 2026. Klager mener derfor at argumentasjonen fra utvalget baserer seg på vikarierende hensyn, og at NFI ikke kunne gjøre annet enn å gi klager avslag.
- (19) Klager kan heller ikke se at NFIs begrunnelse om lave besøkstall rammer andre søkere i ordningen. Klager har vist til en annen distributør som har fått innvilget tilskudd i 2025, hvor flere av deres filmer har gjort det mindre godt enn klagers eneste film på kino i 2025 – som ikke hadde støtte fra NFI.

Medieklagenemndas vurdering:

- (20) Saken gjelder klage 15. januar 2026 over NFIs avslag 5. januar 2026 på søknad om enkelttilskudd til distribusjon av utenlandsk kvalitetsfilm. Klagen er fremsatt rettidig, jf. forvaltningsloven § 29 første ledd.
- (21) Det rettslige grunnlaget for behandling av søknaden er forskrift om tilskudd til filmformidling av 12. oktober 2016 nr. 1209 (detaljforskriften). Detaljforskriften er hjemlet i forskrift om tilskudd til produksjon og formidling av audiovisuelle verk av 7. oktober 2016 nr. 1196 (hovedforskriften). NFI har også lagt sine retningslinjer for tilskuddsordningen til grunn for behandlingen av søknaden. Slike retningslinjer kan bidra til å ramme inn skjønnsutøvelsen, fremme likebehandling av søkerne og legge til rette for en effektiv saksbehandling. Retningslinjene må imidlertid være i tråd med de vilkår og forutsetninger for skjønnsutøvelsen som framgår i forskriften. Medieklagenemnda må foreta en selvstendig vurdering av forskriften, men vil også se hen til NFIs veileder og retningslinjer.
- (22) Tilskudd til distribusjon, som denne saken gjelder, reguleres i detaljforskriften § 3. Bestemmelsen lyder:
- «Tilskudd etter denne bestemmelsen skal bidra til kvalitet og bredde i filmtilbudet i Norge, og til økt tilgang til kvalitetsfilm for barn, på kino og andre plattformer.
- Det kan gis tilskudd til distribusjon av utenlandsk film av høy kulturell verdi og kunstnerisk kvalitet til Norge, og til versjonering av barnefilm til norsk og samisk.
- Tilskuddsmottaker kan ikke begrense visning av filmer som mottar tilskudd etter denne bestemmelsen til visningsplattformer som tilskuddsmottaker er eier av, eller har vesentlige forretningsmessige bindinger til.»
- (23) Bestemmelsens første ledd angir formålet med distribusjonstilskudd. Av hovedforskriften § 5 fremgår det videre at tilskudd til formidling av audiovisuelle verk skal bidra til at «publikum i Norge får tilgang til et bredt og variert tilbud av norske og utenlandske filmer og norske dataspill med høy kulturell verdi og kunstnerisk kvalitet». Tilskudd skal også bidra til «formidling av filmhistorie og kunnskap om norsk og utenlandsk film og dataspill, gi økt film-, dataspill- og mediekompetanse og bidra til et profesjonelt miljø for formidling av audiovisuelle verk i Norge».
- (24) Det fremgår videre av hovedforskriften § 1 at tilskudd som er hjemlet i denne forskriften skal bidra til:
- «a. et bredt og variert tilbud av audiovisuelle produksjoner av høy kulturell verdi og kunstnerisk kvalitet,
- b. at audiovisuelle verk når et stort publikum i Norge og utlandet,
- c. god formidling av norske og utenlandske audiovisuelle verk, filmkunst og filmkultur, samt
- d. en profesjonell, likestilt og mangfoldig audiovisuell bransje med sunn økonomi.»
- (25) Detaljforskriften § 3 andre ledd fastslår at det «kan» gis tilskudd. Selv om vilkårene er oppfylt, har altså ikke søker et rettskrav på tilskudd fra ordningen. NFI må gjøre

prioriteringer ved vurderingen av søknadene, og detaljforskriften § 11 forutsetter at det foretas en helhetlig og skjønnsmessig vurdering:

Vedtak om tilskudd baseres på en samlet vurdering av:

- a. formålet med tilskuddsordningene,
- b. prioriterte satsingsområder eller hensyn fastsatt av Kulturdepartementet eller Norsk filminstitutt,
- c. prosjektets egenart, kunstneriske og/eller kulturelle verdi,
- d. prosjektets økonomi og bærekraft,
- e. geografisk spredning, og
- f. relevante profesjonelle resultater hos søker eller andre nøkkelpersoner i prosjektet.»

- (26) NFI har i tråd med detaljforskriften § 11 bokstav b fastsatt nærmere prioriterte satsingsområder eller hensyn i sine retningslinjer for tilskuddsordningen. Disse er offentliggjort på NFIs nettside, og under overskriften «prioritering og vektning av søknaden» av enkelttilskudd opplyses følgende:

«Vi gjør en helhetlig skjønnsmessig vurdering av søknaden og legger særlig vekt på:

- Hvordan filmen bidrar til måloppnåelse for ordningen gjennom en tydelig lanseringsstrategi og konkrete planer for strategiske samarbeid med relevante aktører både i og utenfor filmfeltet.
- Filmer for barn eller unge som kvalifiserer til ordningen, og med en tydelige og målrettet lanseringsstrategi, vil bli prioritert.
- Tidligere resultater, i hvilken grad søker har distribuert film som svarer til formålet med ordningen.»

- (27) Regelverket gir NFI et betydelig rom for skjønn ved vurderingen av om det skal gis tilskudd i enkeltsaker. For vedtak truffet av NFI etter kunstnerisk vurdering ved utvalg kan ikke Medieklagenemnda overprøve utvalgets kunstneriske eller filmfaglige skjønn, jf. hovedforskriften § 8 første ledd andre setning. Den kunstneriske vurderingen må imidlertid utformes på en måte som viser at de føringer som kan utledes av forskriftsbestemmelser mv. er anvendt direkte på det omsøkte prosjektet, og nemnda er ikke avskåret fra å foreta en prøving av dette. Videre er det i praksis vanskelig for nemnda å foreta en selvstendig vurdering av NFIs prioriteringer mellom søknadene. Nemndas overprøving vil dermed begrenses til en vurdering av om saksbehandlingen oppfyller de alminnelige forvaltningsrettslige kravene som stilles til forsvarlig saksbehandling. Hvorvidt NFI i tilstrekkelig grad har begrunnet det påklagede vedtak og foretatt en vurdering i tråd med gjeldende regelverk, vil være en sentral del av denne vurderingen.

- (28) Medieklagenemnda vil først vurdere klagers anførsel om saksbehandlingsfeil.

- (29) Etter det opplyste var klager og NFI i dialog i forkant av at klager sendte inn søknaden. Klager fikk da opplyst at de tilgjengelige budsjettmidlene for tilskuddsordningen for 2025

var oppbrukt, og klager ble anbefalt å søke sent i 2025 for å komme tidlig i betraktning i 2026. Klager mener på denne bakgrunn at det er en saksbehandlingsfeil at NFI igangsatte behandlingen av søknaden og sammenkalte til utvalgsmøte 16. desember 2025, før NFI hadde fått tildelingsvedtak fra departementet for 2026. Klager mener derfor at argumentasjonen fra utvalget baserer seg på vikarierende hensyn, og at NFI ikke kunne gjøre annet enn å gi klager avslag. NFI har på sin side fremholdt at søknaden ikke er avslått fordi den ble sendt inn i «feil år», men på bakgrunn av utvalgets vurdering. NFI har videre opplyst at de starter saksbehandlingen av flere tilskuddsordninger i slutten av 2025 i påvente av nye midler, slik at saksbehandlingen foregår uten ugrunnet opphold, jf. forvaltningsloven § 11 a første ledd. Da utvalget anbefalte NFI å avslå søknaden, og det var en søknad om enkelttilskudd i en løpende ordning, vurderte NFI at det var riktig å vedta avslaget og informere søker om avgjørelsen uten å vente på tildelingen fra Kulturdepartementet. Hadde utvalget anbefalt tilskudd, ville søkeren først motta vedtak etter at NFI hadde mottatt tildelingen fra Kulturdepartementet.

- (30) Medieklagenemnda forstår saksopplysningene slik at klager har orientert NFI om at det søkes om tilskudd for tilskuddsåret 2026. Selv om søknaden ble behandlet på utvalgsmøte i desember 2025, forstår nemnda NFIs opplysninger slik at søknaden ble vurdert for tilskuddsåret 2026, og at klager ville fått tildelt midler av budsjettet for 2026, dersom utvalget hadde anbefalt tilskudd i saken. Nemnda vurderer derfor at det ikke var en saksbehandlingsfeil at søknaden ble behandlet på utvalgsmøtet i desember 2025 før NFI mottok tildelingsvedtak for 2026. Nemnda kan heller ikke se at det er grunnlag for at avslaget egentlig er begrunnet i at NFI ikke hadde tilgjengelige midler.
- (31) Medieklagenemnda vil så ta stilling til om NFI har foretatt en vurdering i tråd med gjeldende regelverk.
- (32) Medieklagenemnda forstår NFIs og utvalgets begrunnelse i saken slik at filmens lanseringsplan og klagers gjennomføringsevne var avgjørende for avslaget. Utvalget har vist til at lanseringsstrategien utelukkende fokuserer på Palestina-uka i januar/februar, uten en konkret plan for kinolansering utover dette, at markedsføringsstrategien i stor grad er sentrert rundt promotering av Palestina-uka på bekostning av selve filmen, og at klager kunne tjent på en bredere lansering av filmen. Utvalget vurderte videre at klager har middels gjennomføringsevne, og viste til at klagers filmer de siste årene har hatt et lavt gjennomsnittsbesøk. Utvalget vurderte i tillegg at filmen svarer til formålet med ordningen, og bidrar i noe grad til kvalitet og bredde i filmtilbudet i Norge.
- (33) Etter Medieklagenemndas syn er det i tråd med både hovedforskriften og detaljforskriften at utvalget har vektlagt lanseringsstrategi, gjennomføringsevne, tilskuddsordningens formål, filmens kunstneriske kvalitet og bidrag til bredde i filmtilbudet i vurderingen av om det skal gis tilskudd. Kvalitet og bredde er fremholdt som sentrale formål med distribusjonstilskuddet, jf. detaljforskriften § 3 første ledd, og dette er også sentrale momenter i vurderingen av om tilskudd skal gis, jf. detaljforskriften § 11 bokstav a og c. Høy kunstnerisk kvalitet er i tillegg en forutsetning for tilskudd etter detaljforskriften § 3 andre ledd. Når det gjelder vektleggingen av lanseringsstrategi, er det i høringsnotatet til forskriften framholdt som en forutsetning for tilskudd at en distributør kan legge en fornuftig lanseringsstrategi for filmene, jf. Høring – ny forskrift om tilskudd til filmformidling (underforskrift) s. 4. Nemnda anser videre at utvalgets vektlegging av at lanseringsstrategien utelukkende fokuserer på Palestina-uka i Oslo og Bergen er i tråd med detaljforskriften § 11 bokstav e som forutsetter at «geografisk spredning» skal vektlegges. Når det gjelder vektleggingen av klagers tidligere resultater er dette i tråd

med detaljforskriften § 11 bokstav f. Videre er krav til gjennomføringsevne indirekte forutsatt gjennom krav til søker i detaljforskriften § 9 andre ledd, hvor det framgår at søker skal kunne dokumentere tilfredsstillende økonomisk, faglig og praktisk evne til å gjennomføre prosjektet. Vektlegging av lanseringsstrategi, gjennomføringsevne og tidligere resultater er også i tråd med formålet med tilskuddet, herunder at tilskuddet skal bidra til «økt tilgang» til kvalitetsfilm, jf. detaljforskriften § 3 første ledd, og at tilskudd skal bidra til «god formidling» av audiovisuelle verk, jf. hovedforskriften § 1 bokstav c. Vurderingene som NFI og utvalget har gjort i saken er dermed i samsvar med detaljforskriften § 11. Utvalgets vurderinger er også i tråd med NFIs retningslinjer for ordningen, som forutsetter at det skal legges særlig vekt på filmens lanseringsstrategi og klagers tidligere resultater.

- (34) Klager er uenig i utvalgets vurdering, og mener at det er en misforståelse fra utvalgets side når utvalget har lagt til grunn at klager ikke har en konkret plan for kinolansering, og at filmen ikke skal ha annen kinolansering enn i Bergen og kanskje i Oslo. Klager har vist til at de i søknaden opplyste at de regner med å ha 27 kinooppsetninger av filmen og et estimert totalbesøk på 8 000. Det står også i søknaden at filmen skal ha premiere etter at den har blitt vist på BIFF, PALFILM og Arabiske Filmdager i Oslo. Klagers samarbeidspartnere ser at filmen kan fungere i andre byer hvor disse har distriktskontorer. Klager har i tillegg bemerket at det etter pandemien har blitt mer dynamisk å sette endelig kinopremiere og å finne oppsetningstidspunkter. NFI har på sin side fremholdt at utvalgets vurdering av filmens lanseringsplan ikke beror på en misforståelse, men en konkret vurdering av søknadsteksten. NFI har opplyst at utvalget forstår at filmen ble vist på BIFF, skal bli vist på PALFILM og skal ha annen kinolansering enn i Bergen og kanskje i Oslo, men at utvalget savner en konkret beskrivelse av hvordan dette skal gjennomføres i søknaden.
- (35) Klagers anførsler synes å bunne i uenighet mellom klager og utvalget knyttet til oppfatningen av klagers lanseringsstrategi. Som nevnt over har ikke Medieklagenemnda kompetanse til å overprøve utvalgets kunstneriske og filmfaglige skjønn. Nemnda forstår NFIs opplysninger i klagerunden slik at utvalget anser at klagers opplysninger om filmens lansering i søknaden ikke var konkrete nok når det gjaldt gjennomføringen av lanseringen. Nemnda kan derfor ikke se at utvalget har lagt til grunn åpenbare faktiske feil eller at vurderingen ikke er basert på innsendte opplysninger og dokumentasjon. I denne sammenheng vil nemnda understreke at søker selv har ansvar for at søknaden gir en fullstendig beskrivelse av prosjektet.
- (36) I klagen har klager videre vist til at filmen er tilbudt visning på Den Norske filmfestivalen i Stavanger tett opptil premieren, samt at filmen er søkt inn til Den kulturelle skolesekken og har mottatt tilskudd til skolevisninger. NFI har fremholdt at dette er informasjon som ikke var en del av søknaden, og som utvalget derfor ikke hadde foranledning til å vurdere. Medieklagenemnda kan heller ikke se at dette er opplysninger som fremgår av søknaden. Nemnda mener at søker selv har ansvar for at søknaden er fullstendig på søknadstidspunktet, og at NFI må kunne forholde seg til informasjonen som er inntatt i søknaden når prosjektet skal vurderes. Det er nemndas vurdering at utvalget heller ikke hadde foranledning til å vurdere eller vektlegge filmens resultater i 2026, som klager har vist til i merknadene 8. april 2026.
- (37) Klager har videre vist til at utvalget omtaler klagers samarbeidspartnere som «potensielle» samarbeidspartnere. Klager har imidlertid fremholdt at dette ikke er «potensielle» samarbeidspartnere, men høyst deltakende aktører. Medieklagenemnda

forstår klagers anførsel slik at klager mener at utvalget har basert sin vurdering på uriktig informasjon om prosjektet. Nemnda finner ikke grunnlag for å tolke uttrykket «potensielle» på den måten klager har gjort gjeldende. Nemnda forstår ikke utvalget slik at utvalget har trukket klagers samarbeidspartnere i tvil.

- (38) Klager synes også uenig i at utvalget har lagt vekt på lav publikumsoppslutning i vurderingen av gjennomføringsevne. Klager viser i den forbindelse til at kinoene velger bort de mindre distributørenes filmer, særlig politisk utfordrende filmer. Klager har i tillegg påpekt at gjennomsnittsbesøket på kino generelt er gått ned, og at andre distributører også sliter med dette.
- (39) NFI har i klagerunden, i innstillingen til Medieklagenemnda, opplyst at utvalgets vurdering av klagers gjennomføringsevne, er basert på besøkstall til lanserte filmer som har fått tilskudd fra ordningen de siste to årene. Som nevnt over, er «relevante profesjonelle resultater hos søker eller andre nøkkelpersoner i prosjektet» et relevant moment i vurderingen av om tilskudd skal gis, jf. detaljforskriften § 11 bokstav f. Etter nemndas vurdering er det derfor relevant også å vektlegge besøkstall til lanserte filmer som har fått tilskudd fra ordningen de siste to årene.
- (40) Når det gjelder utfordringene med at gjennomsnittsbesøket på kino generelt har gått ned, vurderer Medieklagenemnda det slik at dette gjelder for alle distributører som søker om tilskudd til distribusjon av utenlandsk kvalitetsfilm. Nemnda viser til at NFI i en annen klagesak som nemnda har fått oversendt, har fremholdt at det er vanskeligere å få kinoene til å vise utenlandsk kvalitetsfilm, og at det er tendenser til at de går i en mer kommersiell retning, men at dette er en utfordring for alle distributører som satser på utenlandsk kvalitetsfilm. NFI har i innstillingen til nemnda videre vist til at klager har et betydelig lavere besøkstall på sine filmer som er lansert med tilskudd fra NFI enn det gjennomsnittlige besøket til sammenlignbare filmer lansert med tilskudd fra NFI. Nemnda forstår det dermed slik at klagers besøkstall ble sammenlignet med andre utenlandske kvalitetsfilmer som har mottatt tilskudd fra samme tilskuddsordning, som hadde premiere i samme periode. Nemnda anser derfor at NFIs sammenligningsgrunnlag er representativt og forsvarlig.
- (41) Klager har videre anført at NFIs begrunnelse om lave besøkstall ikke rammer andre søkere. Klager har vist til en annen distributør som har fått innvilget tilskudd i 2025, hvor flere av deres filmer har gjort det mindre godt enn klagers eneste film på kino i 2025 – som ikke hadde støtte fra NFI. Medieklagenemnda forstår klagers anførsel som en anførsel om forskjellbehandling av søkerne i ordningen. NFI har i innstillingen til nemnda opplyst at klager har et betydelig lavere besøkstall på sine filmer som er lansert med tilskudd fra NFI enn det gjennomsnittlige besøket til sammenlignbare filmer lansert med tilskudd fra NFI. Nemnda kan etter dette ikke se at det foreligger usaklig eller ulovlig forskjellsbehandling av klager. Medieklagenemnda viser i denne sammenheng også til at detaljforskriften § 11 forutsetter at vedtak om tilskudd baseres på en «samlet vurdering», og at søkers tidligere resultater kun er ett av flere momenter i helhetsvurderingen. Hvor stor vekt dette momentet tillegges, må avgjøres konkret i den enkelte sak. I foreliggende sak har utvalget lagt avgjørende vekt både på filmens lanseringsstrategi og klagers gjennomføringsevne, i tråd med NFIs retningslinjer, detaljforskriften § 11 og tilskuddsordningens formål.
- (42) Til klagers øvrige anførsler som knytter seg til utvalgets vurdering av klagers lanseringsstrategi og gjennomføringsevne, viser Medieklagenemnda til at utvalgets

kunstneriske og filmfaglige skjønn ikke kan overprøves av nemnda, jf. hovedforskriften § 8 første ledd andre setning.

- (43) Etter dette er Medieklagenemnda kommet til at NFIs vurderinger er i tråd med gjeldende regelverk.
- (44) Medieklagenemnda vil så vurdere om vedtaket er tilstrekkelig begrunnet.
- (45) Medieklagenemnda har i sin praksis lagt til grunn at NFIs begrunnelse må oppfylle kravene i forvaltningsloven § 25 og være egnet til å vise at det er foretatt en reell og selvstendig vurdering av klagers søknad med utgangspunkt i de vilkår og kriterier som gjelder for avgjørelsen i saken. Ettersom forvaltningsorganet ikke plikter å gi en begrunnelse samtidig med vedtaket ved fordeling av goder mellom flere parter, jf. forvaltningsloven § 24 andre ledd, andre setning, vil nemnda også se hen til NFIs senere begrunnelse for vedtaket.
- (46) Etter Medieklagenemndas syn oppfyller den samlede begrunnelsen i saken kravene i forvaltningsloven § 25. Begrunnelsen viser til de regler og faktiske forhold som vedtaket bygger på og de hovedhensyn som har vært avgjørende ved utøving av det forvaltningsmessige skjønn.
- (47) Medieklagenemnda vurderer også at begrunnelsen er egnet til å vise at NFI har foretatt en reell og selvstendig vurdering av klagers søknad i tråd med detaljforskriften og hovedforskriften. I vedtaket er utvalgets vurderinger begrunnet. Det er her vist til både styrker og svakheter ved det omsøkte prosjektet, og det er redegjort nærmere for hva som har vært avgjørende for avslaget. I innstillingen til nemnda har NFI besvart ut klagers anførsler i klagen, og redegjort nærmere for utvalgets vurderinger. Vedtaket er dermed tilstrekkelig begrunnet.

Konklusjon:

På denne bakgrunn treffer Medieklagenemnda følgende

vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Vedtaket kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur